

ning, at det vilde være naturligt, at Menighederne fik en vis Indflydelse paa Valget af deres Præster. Jeg er fremdeles ogsaa enig med Udvalget i den Overbeviisning, eller i alt Fald i det Haab, at Indrømmelsen af en saadan Indflydelse vilde fremme Udviklingen af det kirkelige og religiøse Liv i Menighederne. Da jeg kunde nævne endnu en tredje Ting, som isøvrigt hænger nøie sammen med de to foregaaende; det vilde efter min Formening kunde bøde paa Manglerne ved den nuværende Beskikkelsesmaade. Man behøver ikke at have været Kirkeminister i lang Tid, ja, man behøver slet ikke at have været det, for at være kommen til den Indsigt, at det er en yderst vanskelig Ting at besætte Præstestaldene. Man savner den fornødne personelle Kundskab, naar man har en stor Mængde Ansøgninger liggende for sig; Vidnesbyrderne afgive heller ikke altid den fornødne Rettefærdighed, saa at man derved kan blive veiledet, og man er endelig heller ikke saa fuldstændig nøie bekendt med de enkelte Forhold omkring i Menighederne, med den særegne Trang, som der kan gjøre sig gjældende, og med de specielle Fornødenheder, som der kunne være fremtrædende. — Paa den anden Side troer jeg nu rigtignok heller ikke, at de Misligheder, som hidtil have været forbundne med den bestaaende Maade at beskikke Præsterne paa, ganske ville hæves. Jeg erindrer ikke saa ganske nøie, fra hvilken Side det kom, men jeg erindrer dog at have hørt det, hvor vanskeligt det er ved Besættelsen af Skolelærerembeder, naar Sogneraadet har en stor Mængde Ansøgninger liggende for sig, da at gennemlæse disse med alle Bilag og gjøre det rigtige Udvalg eller den rigtige Indstilling. Noget lignende vilde jo ogsaa blive Tilfældet her. Andre og nye Misligheder turde vel ogsaa kunne fremkomme. En stor Indflydelse fra Menighedernes Side forudsætter ganske naturligt, at der ogsaa er en stor religiøs Interesse, som rører sig i Menighederne. Dette er vel neppe altid, eller rettere, det er langt fra altid Tilfældet. Man kan ved Bedømmelsen af den større eller mindre Indflydelse, som bør tilstaaes Menighederne i den omspurgte Henseende, heller ikke lufte sine Dine for den Historie, denne Sag har hadt her i vort Land. Det turde være

muligt, at just de Misligheder, som kunne finde Sted ved en meget udstrakt Frihed fra Menighedernes Side, har ligget noget til Grund for enkelte af de Forslag, som nu ere fremkomne, men det ligger derhos ogsaa, kan jeg sige, i Sagens Natur, at her maatte fremkomme forskellige Forslag. Tingen er saa ny her hos os og er i den Grad indgribende i Forholdene, at det ligefrem følger af sig selv, at det Spørgsmaal, hvilken Indflydelse Menighederne skulle have, maa besvares paa en forskjellig Maade. Her foreligger da ogsaa 4 forskellige Forslag, og det turde allerede heraf fremgaae, at Tingen ikke endnu er moden til Afgjørelse, men at den meget mere trænger til en omhyggeligere Overveielse. Praktisk taget vil nu Spørgsmaalet heller ikke have stor Betydning i dette Dieblit. Rigsdagen nærmer sig sin Slutning, og der kan ikke være Tale om, at denne Sag kan blive ført tilende her. Hermed skal det nu ingenlunde være sagt, at det ikke har sin store Betydning, at denne Sag er bleven indbragt paa nærværende Rigsdag, og jeg er langt fra at miskjende Betydningen af de Forhandlinger, som her ere førte over det stillede Forslag; der er herved og ved den afgivne Betænkning skaffet tilveie et Materiale af ikke ringe Betydning for nærmere at drøfte og overveie dette vigtige Spørgsmaal. Nærmere at indlade mig paa at bedømme de enkelte Forslag og selve Hovedforslaget, dertil finder jeg ikke nogen særdeles Anledning. Det turde heller ikke være rigtigt, om jeg i dette Dieblit indlod mig herpaa. Tingen fordrer en nøiagtig og omhyggelig Prøvelse og Under søgelse ogsaa fra min Side, og jeg haaber og venter derhos, at naar Kirkecommissionen bliver nedsat, vil man have et virkeligt Udbytte og en virkelig Nytte af de Forhandlinger og Overveielser, som der ville blive førte. Thi jeg skal udtrykkelig bemærke, at Menighedernes Indflydelse paa Valget af deres Præster vil blive et af de Spørgsmaal, som ville blive forelagte den Kirkecommission, der agtes nedsat, og jeg skal endvidere erklære, at det er Regjeringens Mening at betræde Reformernes Vej ogsaa i denne bestemte Henseende. Hvorvidt Regjeringen kan gaae, og under hvilken Form den mener at kunne give Menighederne